

"Hizmet-i imaniye itibarıyla âdetâ birer gizli kutup gibi, mü'minlerin mânevî birer nokta-i istinadı olarak, bilinmedikleri ve görünmedikleri ve görüşülmedikleri halde..." İzah eder misiniz? Nur talebeleri az çok biliniyor ve tanınıyor?

"Evet, bu asrın dehşetine karşı taklidî olan itikadın istinad kaleleri sarsılmış ve uzaklaşmış ve perdelenmiş olduğundan, her mü'min, tek başıyla dalâletin cemaatle hücumuna mukavemet ettirecek gayet kuvvetli bir iman-ı tahkikî lâzımdır ki dayanabilsin. Risale-i Nur, bu vazifeyi en dehşetli bir zamanda ve en lüzumlu ve nazik bir vakitte, herkesin anlayacağı bir tarzda, hakaik-i Kur'âniye ve imaniyenin en derin ve en gizlilerini gayet kuvvetli burhanlarla ispat ederek, o iman-ı tahkikîyi taşıyan hâlis ve sadık şakirtleri dahi, buldukları kasaba, karye ve şehirlerde, hizmet-i imaniye itibarıyla âdetâ birer gizli kutup gibi, mü'minlerin mânevî birer nokta-i istinadı olarak, bilinmedikleri ve görünmedikleri ve görüşülmedikleri halde, kuvve-i mâneviye-i itikadları cesur birer zâbit gibi, kuvve-i mâneviyeyi ehl-i imanın kalblerine verip mü'minlere mânen mukavemet ve cesaret veriyorlar."(1)

Risale-i Nur talebelerinin bulunduğu köy, kasaba, şehir ve ülkeye iki türlü faydası vardır.

Birisi maddi ve ilmidir. Yani ehli iman "**Şu dinsizlik fikrine mukavemet edecek ve onları susturacak Nurcular vardır.**" der, kendine bir dayanak ve sığınak yapar ve imanını muhafaza eder. Aklına bir şüphe ve vesvese gelse, "**Bunun cevabını bu hocalar kati bir şekilde veriyorlarmış.**" diyerek, o şüpheye karşı koyar, ona maddi ve zihni bir kuvvet olur.

İkinci faydası ise manevi ve kalbidir. Nasıl bir evliya, bir kutup bulunduğu beldenin manevi bir emniyeti ve bereketidir, öyle de bu zamanda Nur şakirtlerinin şahs-ı manevisi bulunduğu beldenin evliyalı ve kutupları hükmünde olduklarından, o beldenin manevi bir dayanağı, kalbi bir emniyeti hükmündeler.

Eskideki gibi evliya ve kutuplarda bulunan harika hâller ve kerametler, Nur şakirtlerinde görünmediğinden ve bilinmediğinden, sıradan avam insanlar gibi duruyorlar. Ama manevi perde açılrsa, kimin makamı daha parlak ve yüksek

bilinmez. Bu yüzden Nur şakirtleri kendileri bile hangi makam içinde olduklarını bilmedikleri için, avam mümin gibi görünüyorlar ve öyle algılanıyorlar.

Yaşanmış bir hadisede bu mana şöyle tahakkuk etti, şöyle ki:

Bir zaman mahallede bir arkadaş kendi Risale-i Nurları okuyup anlayamayacak bir vaziyette iken, bir dinsiz ile münazaraya girişti. Onun karşısında aciz kalınca, aynen şunları söyledi: **"Ben belki seni ikna edemem, ama Nur şakirtleri senin fikirlerine karşılık verir ve seni ikna eder, en azından seni susturur."** dedi ve oradan medet alarak teslim olmadı.

Burada hem maddi hem manevi bir istimdat manası vardır. İşte, bir evliyanın, zorda kalan birine harika bir şekilde yardım etmesi gibi, aynen Nur talebeleri de bulunduğu beldenin insanlarına medet ve yardım etmesi de bu şekilde olur; yani fikrine ve kalbine kuvvet vererek onun kurtulmasına vesile olur demektir.

"Bilinmedikleri ve görünmedikleri ve görüşülmedikleri" ifadesi, Nur talebeleri hiçtirler kimliksizdirler anlamında değil, büyük bir kutup büyük bir evliya gibi bilinmezler görülmezler ve o nam ile görüşülmezler demektir. Yoksa Nur şakirtleri hakikatte ve manevi âlemde bu asrın evliyalari, bu asrın manevi kutuplari hükmündedirler.

Eski zamanda evliya ve kutuplar, keramet ve haşmetleri ile insanlari büyülüyorlarmış, imana o şekilde hizmet ediyorlarmış. Şimdi onların yerine Nur şakirtleri sıradan, görünmez ve bilinmez elbisesi ile ama bir o kadar da Risale-i Nur'un vermiş olduğu manevi ve ilmi kuvvet ile kutup kuvvetinde topluma hizmet ediyorlar.

(1) bk. [Şualar, Sekizinci Şua.](#)